

Azkena, lehengora bueltan

AZKENA ROCK FESTIBALA

Ekainaren 17 eta 18an; Gasteizen.
28 taldek hartu zuten parte.



Jon Aranburu Artano
@jonaranburu

15 urte bete ditu Azkena Rock festibalak. 15 urtetan talde asko eta oso interesgarriak pasa dira aurrena Azkena aretotik (oraingo Jimmy Jazz), eta gero Mendizabalako aparkalekutik. Azken urteetako joera, baina, beheranzkoa izan da. Talde interesgarri gutxi, jendetza ekartzearen aitzakian, Rock-a eta bere ahizpen erakusleio txukuna izan zena, eta musikazaleen errespetua zue-na, ohiko festibal-parke tematiko bihurtzen ari zen.

Aurten, hala ere, bazegoen esperantza, kartela ikusita. The Who buru, Hellacopters azken momentuan gehituak (Primal Scream-en ordeztu) eta beste hainbat izen handi, eta ez hain handi.

Ostiralean, nabarmentzekoak Americana estiloaren bueltan ibili zirenak, eta euren artean, batez ere, Daniel Romano kanadarra. 70eko hamarkadako rockean ongi errotutako proposamena, eta kantu dotoreak. Gertutik jarraitu beharrekoak.

Lucinda Williams zen ostiraleko izen handietako bat. Banda sinplea ekarri



Lucinda Williams ekinean.

RHYTHM AND PHOTOS

zuen: bateria, gitarra eta baxua, beraz gain. Sinplea, baina indartsua. Reggae ukituko pasarte bat kenduta, emanaldi bikaina eskaini zuen Louisianarrak, Donald Trump-en kontrako aldarri eta guzti.

Hellacopters eta Danzig ere izen handien artean zeuden, baina ez zituzten jendearen espektatibak bete. Lehenek beraien lehen diskoa jo zuten oso-osorik, eta ez zuten lortu jendearekin konektatzea, bisetan disko berriagoetako kantu pare bat jo arte. Danzig berriz, egiari zor, ez genuen ikusi. Hori bai, "katedra" esandakoaren arabera, ez genuen ezer galdu.

Luke Winslow King New Orleansdarra izan zen gaueko beste sorpresa dotore bat: ustez akustikoan arituko zena, talde elektrikoarekin etorri zen eta New Orleansko blues erakustaldi galanta eman ziguten.

Larunbatean, azpimarratzekoa Sumision City Blues eta Cobra izan zirela, ostiralean aritu ziren Los Brazosekin batera, Euskal Herriko eszenaren ordezkari, eta euskara (kanta eta kanta

artean, hori bai) festibalera eraman zutenak. Bestela, Murciako jaialdi bat ere izan zitekeen.

Australiarren set-a ere, arratsaldean aritu ziren Radio Birdman eta The Scientistekin, dotore aritu ziren. Imelda May irlandarrak ere dantzan jarri gintuen rockabilly eta country uztartekita dotorearekin. Gozatua izan zen. The Who zetozen, baina.

23:00etan puntuan ekin zioten lanari Daltrey, Townsend eta konpainiak, *I Can't Explain*ekin. Hasieratik errota-rena egin eta egin, gogotsu eta indartsu ikusi genuen Pete Townsendar. Azkena jo zuten *Won't Get Fooled Again* arte, ordu eta erdiko kantu zerrenda dotorea eskaini ziguten; izan ere, badute non aukeratua. Duin aritu ziren, eta ia tatxarik gabeko emanaldia eskaini zuten, eta gozatu genuen.

Azken urte kaskarreki buelta eman zaien inpresioa dut. Taldeen aukeraketan asmatu dela, eta lehen bezala, erreferentziak jaialdia izatera buelta daittekeela horrela jarraitzen badu. ■